

badio nigro. Anna Comnena lib.4. pag. 119. Συμρίτζω τὸν ἢ ἵππον ὁ Βρυέντιος ὠνόμαζεν. Ita etiam quidam Eunuchus cognominatus apud Scylitzem pag. 741.

Συμρότης, *Obscuritas.* Scholiastes Oppiani lib. 2. Halicut. v. 34. ἡ συμρότης, ἢ ἐξάνθησις τῆς γυναικῶν.

Συμροειδής, *Qui fuscum colorem habet,* apud Theodorum Studitam in Catech. 88.

Συμροκράτωρ, *Cui crines sunt fusci.* Historia Bertrandi Romani MS.

Ξαυθὸς καὶ συμροκράτωρ, εὐφθαλμὸς καὶ ὠραῖος.

Σ Δ Ρ Α Β Ι Τ Ζ Α, *Scyphus mero plenus.* Manuel Malaxus in Chron. MS. pag. 629. narrans eadem Nicephori General. Imp. in praelio contra Bulgaros, ait, post Scriptores Byzantinos, Ctinum Regem illius cranio vice poculi usum, hoc verborum contextu: ἐποτρὶ ἐσωσχε τὴς Βυργάρης, καὶ ἐγέμισε αὐτὸ τὸ κεφάλην τῆς βασιλείας ὅπως ἐκαστὸν καυκὴ ἵππων κρασί, καὶ εἶπεν, εἰς πλὴν νικητήριον πίνω τὸ τὸ καυκὴ κρασί γεμάτο σδράβιτζα καὶ ἔτιως ἔπεινα ἔοι ἀρχόντις γεμάτο, καὶ ἕκαμω χαραῖς μεγάλαις δεξ. πλὴν ὅπως ἕκαμω. Καὶ ἀφοντό τε ὀνομασθῆναι εἰς τὴς Βυργάρης τὸ γεμάτο καυκὴ σδράβιτζα.

Σ Ε Β, in Glossis Saracenicis MSS. ἡ σχις ἢ συμπηρία, *Alumen scissile.*

Σ Ε Β Α, *Dacis, Sambucus,* apud Interpol. Diocor. c. 754.

Σ Ε Β Α Ι Ν Ε Ι Ν, *Ingredi,* pro εἰσβαίνειν. Anonymus de Locis Hierosol. num. 7. ἡ ἢ ἀριστερὰ τῆς βήματος τῆς ἀριστερῆς ἀναβαίνει σκαλονία ἢ καὶ σεβαίνει εἰς τὴν Γολγοθᾶ. Num. 8. καὶ εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τῆς βήματος ἀναβαίνει σκαλονία ἢ καὶ σεβαίνει εἰς τὴν ἡμετέραν ἀριστερά. Occurrit rursum alibi.

Σ Ε Β Α Σ Τ Ο Ι, inquit Anna Comnena lib. 3. Alexiad. pag. 78. οἱ βασιλεῖς ἀνεκὰθεν ἐπιθιλικῶς ὠνομάζοντο, καὶ ἡ ἐξιδιαζότως εἰς βασιλείας λεγόμενοι τὸ τῆς Σεβαστῆ ὄνομα. Julius Africanus apud Georgium Syncellum in Chron. pag. 307. Οὐλαῖος ὁ Σεβαστός, ὃν Αὐγυστον καλοῦσιν οἱ Ῥωμαῖοι, &c. Zonaras in eodem Augusto: καὶ Αὐγυστος καλεῖσθαι ἠθέλησεν, ὡς καὶ πλεῖστοι ἢ καὶ ἀνθρώπων ὑπάρχων. πάντα γὰρ τὰ ἱερώτατα καὶ σεβασίμια Αὐγυστα ποροσαγορεύει, ἐξ ἧπερ καὶ Σεβαστον ποροσῆπον αὐτὸν, ὁποῦ τῆς σεβασίμιας, ἐξ ἡλλωζόντες, ὡς περὶ τινὰ σεβαστοῖ. Factum Boëmundi cum Alexio Comneno Imp. apud eandem Annam lib. 13. pag. 415. καὶ ἡμεῖς μὲν οἱ ἀεισεβαστοὶ βασιλεῖς, καὶ Σεβαστοὶ τε καὶ Αὐγυστοὶ τῆς Ῥωμαίων ἡγεμονίας, &c.

Σεβαστή, *Augusta,* Dignitas inventa à Monomacho pro Sclerena concubina. Michael Pfellus lib. 5. Hist. MS. de eadem Sclerena: πορίσασθαι ἢ αὐτὴ τε καὶ ἡ ἀδελφὴ Θεοδώρα, καὶ μετ' ἐκείνην ἢ Σεβαστήν τῆτι γὰρ αὐτὴν πρὸ κατὰ ἄξιωμα ἢ βασιλίδος δόξαν ἔστω πρὸ αὐτοκράτορι. Et de Alana altera concubina: τῆς μὲν σχήματος αὐτῆς τῆς βασιλείας ἐκ ἐκονώησε μετὰ δίδωσι τῆς ὀνομασίης, Σεβαστῶ ἀναπών. Vide Zonaram & alios.

Primus autem Alexius Comnenus, subdit eadem Anna filia, ex hac Σεβαστῆ nomenclatura, quæ solis duntaxat Augustis competebat, complures confecit Dignitates: neque enim primus *Sebasti* dignitatem adinvenit, quod quidam volunt, quandoquidem idem Alexius, priusquam ad imperium pervenisset, hac donatus fuerat à Nicephoro Botaniata decessore, ut narrat Zonaras & Scylitzes: sed ex *Sebasti* nomine alias confecit, Πρωσεβαστῆς nempe, & Σεβαστοκράτορος, de quibus singulis in præsens agendum: ac primò quidem de ea quæ

Σεβαστός nudè appellatur, qua scilicet donatus idem Alexius. Anna Comnena lib. 1. pag. 22. de parente: ὡν ἀπάντων γέρας ἀπέλαβε πρῶτος τῆς Αὐτοκρά-

τορος ἀνορθωθείς ἐκ μόνου σκελετοῦ. Similia narrat Nicephorus Bryennius lib. 4. num. 28. Eadem Anna lib. 14. pag. 419. de Boëmundo Principe Salernitano: Τιμηθεὶς ὃν τλωκαῦτα πρὸ τῆς Σεβαστῶν ἀξιώματι, &c. Adde pag. 416. præterea Cinnamum lib. 4. n. 2. lib. 6. num. 13. Neophytum de Calamitatibus Cypti num. 2. Joan. Tzetzem Chil. 5. v. 596. &c. Honorario porro titulo Πρωσεβαστῆ titulo donatur *Sebastus* in Novella Manuclis Comneni Imp. de Judicibus & advocatis.

Σεβαστοκράτωρ, *Sebastocrator,* Dignitas inventa primum ab Alexio Comneno Imp. Nam cum ad Imperium pervenisset, deturbato Botaniata, fratremque haberet se natu majorem, quem insigniori aliquo decorari honoris titulo par erat: ἕτερον ἢ ἀξίωμα πλὴν τῆς καίσαρος ὅτι ἡ, (cum scilicet eo donatus esset Nicephorus Melissenus) νέον ὀνομασσοῦσας — ὁποῦ τε τῆς Σεβαστοκράτορος τὰ δὲ ἐλεφῶ ἐφημεροσάλο, οἰωνεὶ δεύτερον βασιλεία πεποικώς, τῆς καίσαρος τῆτι βεβαστῆς, καὶ πρῶτον ἐν τῆς εὐφημίας κρήματοσμῶν μὲν πλὴν τῆς Αὐτοκράτορος εὐφημίας. Ita Anna Comnena lib. 3. Alexiad. pag. 78. & ex ea Zonaras, & Codinus cap. 2. num. 2. Sed & decrevit ut in publicis Vitæ diuturnioris, seu πολυχρονίῃ, acclamationibus, unà cum Imperatore Sebastocratoris & Cesaris nomina efferrentur: præterea ut uterque coronis uterentur, sed quæ sumptuositate, & magnificentia, atque adeo formâ, ab Imperiali differrent. Nam cum Imperatoris Stemma hemispherij instar supernè undique clausum esset, uti ab eadem Anna describitur, Sebastocratoris & Cesaris Coronæ cinctum habebant solum sparsione margaritarum per intervalla distinctum, sive ullo imminentis supernè cavitatis orbe. Eadem Anna: οἱ ἢ τῆς Σεβαστοκράτορων καὶ τῆς καίσαρων σέφανοι σποράδιον ὅσιν ὅπως τῆς μαργαρίτων καὶ λίθων μελέχοντες, ἀνδρῶν τῆς ἐπισφαιρώματι. Meminit Sebastocraticæ Coronæ Nicetas in Alexio lib. 1. num. 2. sub fin. Cui quidem ornatum novum addidit Imperator Joannes Cantacuzenus: nam cum uxoris suæ fratres ad Sebastocratoris dignitatem evexisset, concessit iisdem, ut gestarent σεφάνους δεξ. λίθων ἡσραίων καὶ μαργαρίτων, ἔχοντας ἕκαστος αὐτῶν ἐμπροσθεν ἀνά μίαν καὶ μόνω κομάρων, ὑπο τῆς solo circulo ab anteriore parte capitis apicem cingente constantes coronas. Quinetiam Sebastocrator & Cesar βασιλείας titulo compellabantur, uti in hac voce observamus. Utriusque, ut & Despotæ, Pilei, seu Sciadia, margaritis ornabantur. Mattheus Monachus:

ὅν κεφαλῆς τὸ κάλυμμα κενόσμητῆ μαργαρίτοι.

Describitur pluribus Sebastocraticis pileis à Codino cap. 3. num. 16. ut ejus rzanxæ, & sella cærulei coloris, aquilis auro contextis in campo cocinco interstinctæ, num. 17. 18. & ejus tentorium num. 19.

Plures unà & simul hac dignitate donati leguntur. Scribit quippe Nicetas num. 5. Joannem Comnenum Imp. Andronicum, Isaacium, & Manuelem filios secundogenitos Σεβαστοκρατορικῆς τιμαῖς exornasse. Hujusce dignitatis in Andronico mentio est in versibus heroicis Constantini Manassis, illius Chronico subiectis in Cod. Allatiano:

Προφυρόσας, γόνος Αὐθονάκλιος καρπεροθύμης, Ἀνδρόνικος μεγάλου, εὐμελεῖς πολεμίστης, ὃ γέρα πρῶτα Σεβαστοκρατορίας νεμὶ ὁ φιλέσας.

Nam fuit alter Andronicus Comnenus Alexij Imp. filius, quem Sebastocratica dignitate pariter donatum fuisse à patre refert Zonaras. Scribit denique Georgius Acropolita in Chron. num. 82. extr. Michaelm

